

зъмна дето проскѣшава дѫшатѣ). И свѣтлината свѣтеши въ темнотатѣ, (въ свѣтовнатѣ прелестъ и идолопоклоненіе) и темнотата не го побѣди, (сирѣчъ: прелеста не го надви). И проводинъ быде Йоаннъ отъ Бога да свидѣтелствѣ за свѣтлинатѣ (за Христа), за да го повѣрватъ сичките. Тѣзи свѣтлини беши истинна, којто проскѣшава секого човѣка, който сѫ роди на свѣта. Ез свѣта беши, и свѣта чрезъ него стана, но свѣта не го позна. Доди въ своите си (въ Евреите) и своите не го прѣѣхъ. А колкото го прѣїхъ, дади имъ власть (крещеніето да са родетъ дѹховно,) за да вѣдатъ чада Божи, дето повѣрваха въ неговото имѧ, които са родиха не отъ тѣлесни и мѫжески походи, но отъ Бога. И словото стана тѣло и сѫ всели, въ тѣхъ. И видѣхъ славатѣ мѹ, слава като на единородниятъ отъ отца, исполнена съ благодать и истинна. Йоаннъ свидѣтелствѣ за него и думы: този беши, за когото рекохъ, чи иди подиръ мене, който беши предъ мене. И отъ неговото исполненіе ны прѣїхъ синца благодать върхъ благодать: защо закона беши даденъ чрезъ Моисея, а благодатъ чрезъ Іисуса Христа.

ТЪЛКОВАНІЕ СЪ ПОДЧЕНІЕ.

Това днешното Евангеліе, секого увеселава и проскѣшава, което предлага намъ Йоаннъ высокофарковатъ орелъ, който е прѣфракналъ неизбрани дѣвата чинове ангелски, и самыте предѣлы на непреступнатѣ свѣтлинѣ преминалъ, и сѫ приближилъ при непостижимото Божество, и въ тамъ свѣтлинѣ виделъ присносѣщното слово Божиє. Йоаннъ, който виделъ ясно трюбразното Божество, той устрашава громогласно сичките еретици, които думатъ чи Христосъ е тварь, а не Богъ, нити е єдиносѣщенъ съсъ отца и свѣта дѹха. А насъ вѣрните като молния проскѣшава съсъ свѣтлината на свѣтаго дѹха, и познаніето на сына Божиѧ, когото ны показа чи е вътре въ присносѣщното и безначално начало. И съ тѣзи свѣтлини проскѣшава нашата умъ, да познае истиннаго сына Божиѧ, който е єдиносѣщенъ съ Бога отца. И ако не беши ни обаждилъ това Йоаннъ невеснъ проповѣдникъ, мнозина отъ насъ щѣха да се изгубятъ отъ истинната чрезъ съмненіето за Христа: Защото Христосъ Макаръ да са роди отъ дѣвица и направи многъ чудеса, но ако не ни докажеши никой за неговото єдиносѣщие съ Бога отца, тога нашата надежда щеши да има съмненіе (шѣпѣ); но сега сичкото съмненіе сѫ изгуби, отъ гласа на свѣтаго Йоанна: защото той сѫ издигна съ видѣніето повечъ отъ херувимите, отъ патріарсыте, отъ пророците и отъ другите Евангелисти: защото Моисей началъ да хортова за тварите „въ началѣ сотвори Богъ небо и землю“ а Йоаннъ началъ